

ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಯಾರಲ್ಲಿದೆ?

ಗ್ರಾಹಕಯಂತ್ರ (computer) ಬಳಸುವವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಅವರ ಸೈಹಿತರು ಮತ್ತು ಹಿತೆಂಜಿಗಳು ಆಗಾಗೆ ಈ-ಮೇಲ್ ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಥಾನಕಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಬಂದ ಅಂತಹ ಒಂದು ರೋಚಕ ಕಥಾನಕ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಅಲ್ಲಿಸ್ತಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಗಿದೆ: ಒಬ್ಬ ಶಾಲಾಬಾಲಕನಿಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಕೇವಲ 50 ರೂ.ಗಳು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ನಿತ್ಯವೂ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತ್ತಾಡಿದ. ಅನೇಕ ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಅವನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಕ್ಷೇಗೂಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಚೆ ಕಾಡನ್ನು ಬರೆದು 50 ರೂ. ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಅಂಚೆಯ ಕಾಡಿನ ಮೇಲೆ “ದೇವರು, ಭಾರತ” ಎಂದಷ್ಟೇ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದು. ಅಂಚೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿದೆ ದೇವಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಭವನಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವ ಅಂದಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಅಬ್ಜುಲ್ ಕಲಾಂರವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗ್ಜಿಕ್ಕಾರು. ಬಾಲಕನು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಿರುವ ನಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಬಾರದೆಂದು ಕಲಾಂರವರು ತಮ್ಮ ಜೀಬನಿಂದ ಕಾಯಂದರ್ಶಿಗೆ 20 ರೂ. ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ಹಡುಗ ದುಂಡುವೆಚ್ಚೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲೀಸಲು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಬಾಲಕನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಹಣ ಕ್ಷೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಆದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪೂರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಹಡುಗ ಖುಸಿಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಪ್ರೋಫೆ ಕಾಡ್‌ ಹಿಗೆ ಬರೆದ: “ಪ್ರಿಯ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ನೀನು ಹಣ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆಗಳು. ಆದರೆ ನೀನು ದೇವಲಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಭವನದ ಮುಖಾಂತರ ಕಳುಹಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೀನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಹಣದಲ್ಲಿ 30 ರೂ. ‘ತೆರಿಗೆ’ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಉಳಿದ 20 ರೂ. ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ”!.....

ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೇರೆ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ತತ್ತ್ವರಿಷಿರುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರಿಗೆ ಸೂರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರೇಗೊಂಡಿರುವ ‘ಅಸರೆ’ ಯೋಜನೆಯ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಸರ್ವಾರಂಭಗಳು ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿವೆ. ಖಾಸಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ-ಸಂಸ್ಕೃತಗಳು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ದೇಣಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ದೇಣಿಗೆ ಇವರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದುರುಪಯೋಗವೇ ಜೂಸ್ಟ್ ಎಂಬ ಕಾಗು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ-ಸಂಸ್ಕೃತಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೇಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಬದಲು ತಾವೇ ನೇರವಾಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾಯಂಗತಿಗೊಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬ ಮಾತ್ರಾ ಸಹ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಯಾದ ತರುವಂತಹ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಿಥ್ಯಾರೋಪವೆಂದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಲೂ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಕಿರುತೆರೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಟಿ. ಎನ್. ಸೀತಾರಾಂ ರವರು ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಇತ್ತೀಚಿನ ಧಾರಾವಾಹಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರುವಯಿಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಪುರಾತನ್ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಬದುಕಿನ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿವೆ: “ಜೇನುಗೂಡಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಾಕಾರಿ ಜೇನುತ್ತಿರುವ ಇಳಿಸುವ ಸಾಹಸಿಗಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಾಕಾರಿ ಜೇನುತ್ತಿರುತ್ತಿದೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಜೇನುತ್ತಿರುವ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹತ್ತಿರ ಜೇನುತ್ತಿರುವನ್ನು ನೆಕ್ಕಬಾರದು ಎಂದು ನೀವು ನಿರ್ಜೀವಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ?” ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಕ್ಕಿದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲದಷ್ಟು ನೆಕ್ಕುವ ಧೂಕೆರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪಂತ ಜನರೇ ಜೇನುಹುಗಳಂತೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಲವಾಗಿ ಕಷ್ಟಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ದಿಂಡುರುಳಿವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿವೃತ್ತ ನ್ಯಾಯಾರ್ಥಿಕರೊಬ್ಬರನ್ನು ವಿಚಾರಣಾಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ನೇರಿಸಿದರೆ ಅವರು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ವೇಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕ್ರಮಕ್ಕೇಗೊಳ್ಳುವ ವೇಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ ಜೇನುತ್ತಿರುವೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಕೊಳೆತು ನಾರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ! ಎಷ್ಟೇ ವೇಳೆ ಮಂತ್ರಿಯಾನ್ವರ ಕ್ಷಮಾಪ್ರೋಷಿತ ಜನರ ಆಕ್ರಮಗಳು ‘ಆಕ್ರಮ ಸಕ್ರಮ’ ಯೋಜನೆಯಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಮಗೊಂಡರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಪಾಪ ಲೋಕಾಯಕ್ತರಾದರೂ ಏನುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ!

ಜೀವನ ಪೊಲ್ಗಳ ಪುನರುಭಾಸಮಾಗದೆ ಯಾವ ಕಾನೂನಿಸಿದಲೂ ಸರ್ವಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಭಂಧಪಟ್ಟಿಂತೆ ಬಂದ ಪ್ರಕರಣವೆಂದರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಸೂಕ್ತಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಂದಭಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀವ್ರಾನಿಸಿದೆ. ಜಗತ್ ವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಹಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಯಜಮಾನರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ನೋಟೆಸೂ ಹೋಗಿದ ಕಾರಣ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರಲ್ಲಿ, ಮಾವಂದಿರಾದ ಅವರಿಂದ 25 ಸಾವಿರ ರೂ. ಸಾಲ ಪಡೆದಿದ್ದಾಗಿ ಅಚ್ಚದಾರ ನಮನ್ನು ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅಚ್ಚದಾರನ ಕ್ಷೇಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿರೆ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೋ

ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರಿಗೆ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ಅಜ್ಯದಾರ ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದು! ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕ್ಯಾರ್ಯಲ್ಲಿ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಮಾವಂದಿರಿಂದ ಸಹಿಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಜ್ಯದಾರನ ಹವಸೀಕೆ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಗಳು ತವರೂರಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಮರದಿಂದ ತಂದಿದ್ದ 25 ಸಾವಿರ ರೂ. ಗಳ ಆ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ನೋಡಿ ವಿವರ ತಿಳಿದು ಆ ಯಜಮಾನರು ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದವರಂತೆ ಹೊಹಾರಿ ರಾಶಿಯಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡದ ಉಣಿತಿಂಡಿ ಸಹ ಮಾಡದೆ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರು ಹಾಕದೆ ಮಾರನೆಯ ಮುಂಚಾನೆ ರೈಲು ಹತ್ತಿ ಸಿರಿಗೆರೆಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರು. ‘ನಾನು ನನ್ನ ಅಳಿಯನಾದ ಅಜ್ಯದಾರನಿಗೆ ಯಾವ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮರದ ಹಣವನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪಡೆದು ನಾನು ಯಾವ ನರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ, ವಾಪ್ಸಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಅವರ ಕ್ಯಾರ್ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟರು! ಈಗಳೇ ಪ್ರಕರಣ ಇತ್ಯಾಧಗೊಂಡು ಎಲ್ಲರ ಸಹಿಯಾಗಿ ಮರದ ಆಕ್ರಂಬಿನಲ್ಲಿ ಖಚಿತ ಬಿಧಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅಜ್ಞ ತನ್ನ ಪಟ್ಟು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ವಾಪಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬವರೆಗೂ ಮರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಹೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಷ್ಟೂಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದೂ ಖಿಡಾಬಿಂಡಿತವಾಗಿ ಅಜ್ಞ ಹೇಳಿತು. ಅಜ್ಞನ ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠರತೆಯ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಪೀಠ ಸೋತಿತ್ತು! ಕೂಡಲೇ ಮರದ ಆಕ್ರಂಬಿಂಬ್ರ ಕರೆದು ಅಜ್ಞನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ದತ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ನೀಡುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿದೆವು. ಅದಕ್ಕೂ ಅಜ್ಞನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಹರಸಾಹಸರಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ದ್ರವ್ಯಶುದ್ಧಿ - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮೊದಲು, ಯಾವುದು ನಂತರ? ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಲ್ಲದೆ, ದ್ರವ್ಯಶುದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದ್ರವ್ಯಶುದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸದೆ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಬೀಜ-ಘೃತ್ಯ ನ್ಯಾಯದಂತೆ! ಬೀಜವಿಲ್ಲದೆ ಮರ ಹಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮರವಿಲ್ಲದೆ ಬೀಜ ಹಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುವೇ ಈ ಸ್ವಷ್ಟಿಯ ಸೋಜಿಗ! “ಧನವನಿರಿಸದಿರಾ, ಇರಿಸದರೆ ಭವ ಬಷ್ಟುದು ತಪ್ಪದು...”, “ಕ್ಷೇತ್ರನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಮಣಿನಲ್ಲಿ ನೆರಹಿ, ಉಣಿದೆ ಹೋಗದಿರಾ!...” ಇತ್ಯಾದಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಹರಿತು ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯುವ ಜನ ಅವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹಿರಿಯರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಯಲ್ಲಿ ಷ್ಟೂಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಬಯಸಿದ ಮುತ್ತಾಧಿಗಳು ಅವರು. ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಈ ಜನರ ಆದಶ್ರೇಷ್ಠ ನವಪೀಠಿಗೆ ಮೇಲ್ಮೊತ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ ಮರಮಾನ್ಯಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಮರವೂ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ನೇರೆ ಸಂತುಸ್ತಿಗೆ ಮನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕ್ಯೋಗಿಂಡ್ದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಖಾತೆಯನ್ನು ತರೆಯಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆಶಯದಂತೆ ಶಿಷ್ಯರು ಲಕ್ಷ್ಯಾತರ ರೂ. ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮೊನ್ಸೆ ತಾನೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಮ್ಮ ತರಳಬಾಳು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕರೆದಿದ್ದ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ಸ್ವಯಂಸೇಳಿಕಾಯಿಂದ ಉದಾರವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯಾತರ ರೂ. ದೇಣಿಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಬಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಎಂದರೆ ಅಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸುಪರಿಚಿತರಾದ ಜಮಾನಿಯ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಯಾವವಯವಿಸ್ತಿರ್ಲೇ ಅಧ್ಯಯನಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಿರಿಗೆರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಜಮಾನಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೇವಲ ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಮುಖಿತಃ ಅವರ ನಮ್ಮ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದ 28 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಸಿರಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ! ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾರಣ ತಲೆಗೂದಲು ಬೆಳ್ಗಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮುಖಿದ ಕಾಂತಿ ಮಾತ್ರ ಹಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹೆಸರು ಗೀತಾ ಧರಮಾಪಾಲ-ಘೃತ್ಯ. ಜಮಾನಿಯ ಘೃತೇಲಾಬ್ರೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಷ್ಟೂದ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯರಾಗಿದ್ದ ಅವರ ತಂದೆ ಧರಮಾಪಾಲ ಇತಿಹಾಸಜ್ಞರೂ, ಚಿಂತಕರೂ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಲದ ಅಪ್ಪಟಿ ದೇಶಭಕ್ತರು ಆಗಿದ್ದರು. ಹಿಂಜೆಗಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುವ ‘ಅಧನಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಯೋಧರು’ ಅವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ! ಅವರು ಮೂಲತಃ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮುಜಪ್ಪರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು. ಗಾಂಧಿಜೀಯ Quit India Movement (1942-43) ನಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಕೇವಲ 20 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಜೀಗೆ ಆಪ್ತಸಹಾಯಕಿಯಾಗಿ ನೆರವಾಗಿದ್ದ ಮೀರಾಬೇನ್ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಾಧಾರದ ಸೇವಾಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದವರು. ಪ್ರೌಫೆಸರ್ ಗೀತಾ ಅವರ ತಂದೆ ಅಪ್ಪಟಿ ಭಾರತೀಯರಾಗಿದ್ದರೂ ತಾಯಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದವರು. ಪ್ರತಿ ಜಮಾನಿಯವರು. ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಂದ್ದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಪ್ಪಟಿ ಭಾರತೀಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ - ಅನಂದ ಮತ್ತು ಮೀರಾ. ಹಿರಿಯ ಮಗ ಆನಂದ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾದ ಹಾವಡ್‌ನಲ್ಲಿ Moral Philosophy ಯ ಮೇಲೆ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮಗಳು ಮೀರಾ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾದ ಬರ್ಕಲಿಯಲ್ಲಿ Mathematics ಅಭಿಸ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೌಫೆಸರ್ ಗೀತಾ ಧರಮಾಪಾಲ ರಚಯಿ (Subbatical Leave) ಮೇಲೆ ಭಾರತೀಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾದ ಹಾವಡ್‌ನಲ್ಲಿ Moral Philosophy ಯ ಮೇಲೆ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಪ್ರೌಫೆಸರ್ ಗೀತಾ ಧರಮಾಪಾಲ ರಚಯಿ (Subbatical Leave) ಮೇಲೆ ಭಾರತೀಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾದ ಹಾವಡ್ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಕೆಳದ ವಾರ ಸಿರಿಗೆರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಫೆಸರ್ ಆದವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗೂಮೇ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ರಚೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ‘ಸಬಾಟಿಕಲ್ ಲೆವೆ’ (Subbatical Leave) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಚಾ ಆವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಆಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಮೋಜಿ ಮಾಡದೆ ತಾವು ಬೋಧಿಸುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಷ್ಟೂದ್ಯಾಪಕಿಯಾದ ಅವರು ಮೊನ್ಸೆ ಸಿರಿಗೆರೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹಂಪಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಂತೋಷ ವೃಕ್ಷಪಡಿಸಿದರು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಮ್ಮ ತರಳಬಾಳು ಕೇಂದ್ರದ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ಪ್ರೌಫೆಸರ್ ಗೀತಾ ಧರಮಾಪಾಲ ಅವರು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಮ್ಮನ್ನು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಬೀಳೆಂಬ್ರೂಟ್‌ವಾಗ ಬಂದು ಲಕ್ಷೋಟೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಉತ್ತರಕನಾಟಕದ ನೇರೆ ಸಂತುಸ್ತಿಗೆ ಬಳಸಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಲಕ್ಷೋಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಯ ರೂ. ಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾಹ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿಗೆ ದೇಣಿಗೆಯಾಗಿ ಹೊಟ್ಟಿದ್ದರು! “Please excuse me for not writing additional one Rupee at the end of one lakh as per Indian custom” (ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಯ ರೂಪಾಯಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯದೇ ಇದ್ದರೆಕ್ಕೆ ದಯವಾಡಿ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ) ಎಂದು

ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಷ್ಟೂಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ದೇಹಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದ ನಮಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದರೂ ಅಪಾರ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಅವರ ಆ ದೈದಾಯಿಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಬೈಬಲೀನ ಈ ಮುಂದಿನ ಸಾಲು ನೆನಪಾಯಿತು: ‘ದಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಡಗೈಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದು’ (When you give alms, do not let your left hand know what your right hand is doing). ಬೈಬಲನ ಈ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಶಾಖೀಕವಾಗಿ ಅಷ್ಟೇಸುವುದಾದರೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಡಗೈ ಮತ್ತು ಬಲಗೈ ಎಡಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಪಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಬಲಭಾಗದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಹುಳಿತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತಾವನಿಂದ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷೋಟೆಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು! ವಿದೇಶೀಯರಲ್ಲಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವಾಗ ಬಲಗೈಯಲ್ಲೇ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬ ರೀತಿರಿಂದ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಮುಗ್ಗ ಮಕ್ಕಳು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಮುಂದಾದಾರೆ ತಾಯಂದಿರು ಗದರಿಸಿ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಕೆಂದು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡದೆ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಸಮಾಜದ ರೀತಿರಿಂದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೇ ವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೇ ಉತ್ತರ ಗೂತ್ತಿಲ್ಲದ ‘ತಲೆಹರಣೆ, ಮಾತನಾಡಬೇದೆ’ ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಗೀತಾ ಧರಮಾಪಾಲಿರವರು ಬೆಳೆದದ್ದು ಪೂರ್ವಾಂಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗ ಅಪಾರ ಅಧಿಮಾನವ್ಯಾಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯವವ್ಯಾದ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ‘ಹಸಿರುಕಾಡು’ (Green Card) ಪಡೆದು ನಂತರ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದ ಪೌರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಪಕಿಸುವ ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದವಳಾದರೂ ಭಾರತೀಯ ಸಂಜಾತೆಯಾದ ಜಮಣಿಯ ಈ ಪ್ರೇರಣೆಯೂ ಗೀತಾ ಧರಮಾಪಾಲಿರವರು ಈಗಲೂ ಭಾರತೀಯ ಪೌರತ್ವವನ್ನೇ (Indian Citizenship) ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೂಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಗಾಂಧಿಜಿಯ ಒಡನಾಡಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಅವರ ತಂದೆ ಧರಮಾಪಾಲಿರವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಮಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮಕರ್ಮಾಗಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ನೀಡಿದ ಉತ್ತಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾಭಾವನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನಿರಲು ಸಾಧ್ಯ!

2.12.2009

ಶ್ರೀ ತರಳಬಾಳು ಜಗದ್ವರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಷ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆರೆ

